Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36559
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

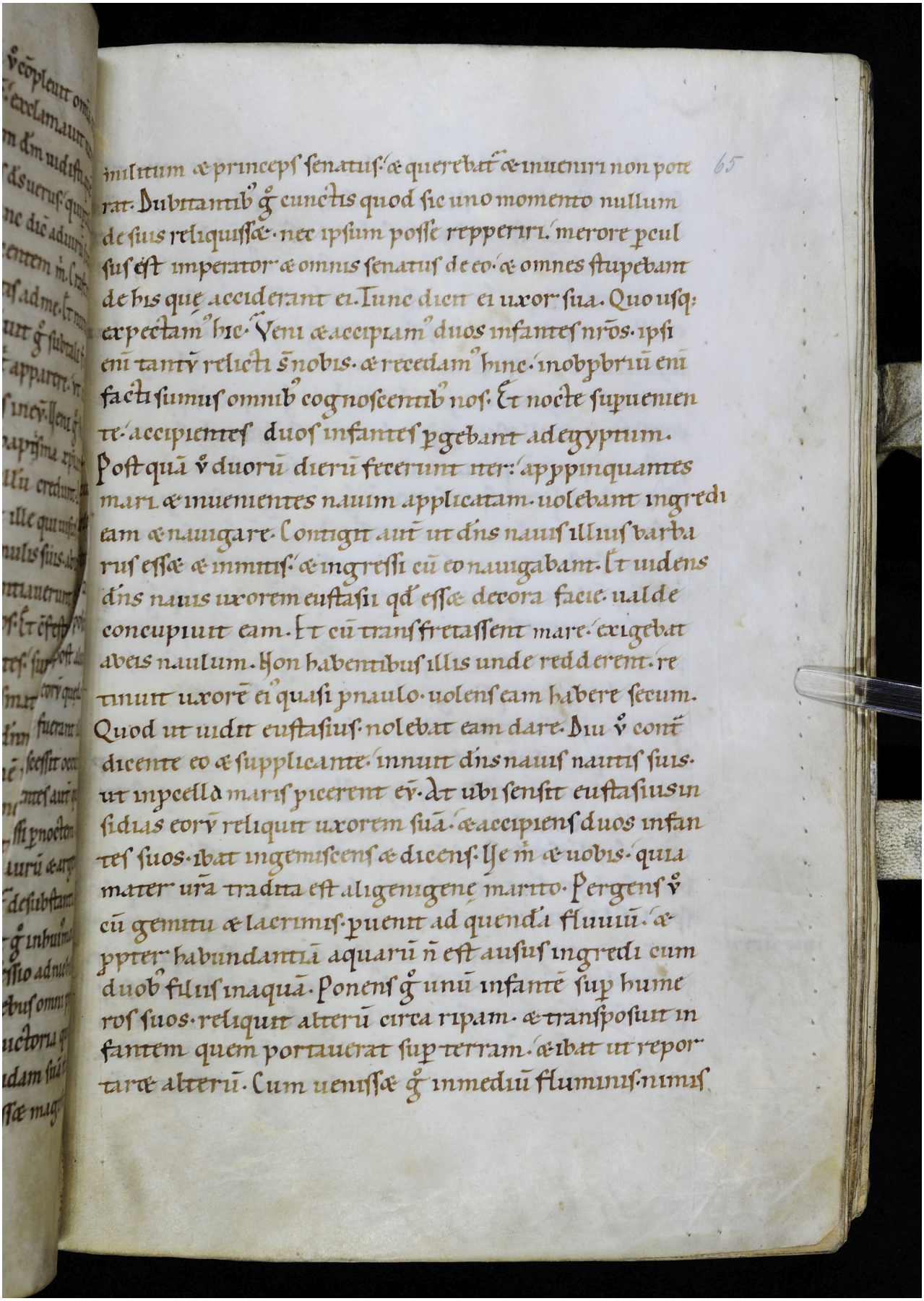

65

multum & princeps senatus & querebat & inuenire non poterat. Dubitantib⁹ g cunctis quod sic uno momento nullum de suis reliquisset & nec ipsum posse repperiri. merore peul sus est imperator & omnis senatus de eo & omnes stupebant de his que acciderant ei. Tunc dicit ei uxor sua. Quo usq; expectam⁹ hic. Veni & accipiam⁹ duos infantes nros. ipsi eni tantu relicti s nobis. & recedam⁹ hinc. inobprbriu eni facti sumus omnib⁹ cognoscentib⁹ nos. Et nocte supuenientes accipientes duos infantes pgebant ad egyptum. Post qua u duoru dieru fecerunt ner: appinquantes mari & inuenientes nauim applicatam. uolebant ingredi eam & nauigare. Contigit aut ut dns nauis illius barbarus esset & inmitis. & ingressi cu eo nauigabant. Et uidens dns nauis uxorem eustasii qd esset decora facie. ualde concupiuit eam. Et cu transfretassent mare. exigebat aueis naulum. Non habentibus illis unde redderent. retinuit uxore ei quasi pnaulo. uolens eam habere secum. Quod ut uidit eustasius. nolebat eam dare. Diu u cont dicente eo & supplicante. innuit dns nauis nautis suis. ut inpcella maris picerent ev. At ubi sensit eustasius insidias eorv reliquit uxorem sua. & accipiens duos infantes suos. ibat ingemiscens & dicens. Ve m & uobis. quia mater ura tradita est aligenigene marito. Pergens u cu gemitu & lacrimis. puenit ad quendam fluuiu. & pter habundantia aquaru n est ausus ingredi cum duob⁹ filius in aqua. Ponens g unu infante sup humeros suos. reliquit alteru circa ripam. & transposuit infantem quem portauerat sup terram. & ibat ut reportare alteru. Cum uenisset g inmediu fluminis. nimis